

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125010652
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5125010652.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2025 sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 2Nt/12/2025 zo dňa 11. septembra 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Žilina postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Žilina, sp. zn. CA-2T/70/2006, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 2T/70/2006-440 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/121/2009-498 zo dňa 3.11.2009, s uznesením Okresného súdu Čadca, č.k. 3Nt/11/2012-33 zo dňa 11.9.2013, uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 3Tos/120/2013-68 zo dňa 19.12.2013, s rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/70/2006-775 zo dňa 9.4.2014, s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/30/2014-795 zo dňa 13.5.2014 bol v tom čase obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., v bode 2) z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3) zo zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., na skutkovom základe, že :

v bode 1)

dňa 12.4.2006 v čase okolo 13.00 hod. na Matičnom námestí pred Domom kultúry v Čadci, okres Čadca, pristúpil k C. D., ktorému najprv vulgárne nadával a následne od tohto začal pýtať peniaze, keď mu však C. D. povedal, že mu žiadne peniaze nedá, tak vytiahol z vrecka nôž, ktorý držal v ruke a mieril ním C. D. na oblasť brucha, pričom tomuto povedal, že ak mu nedá peniaze, tak ho na mieste rozreže, ureže mu hlavu a porozhadzuje ho po celom námestí, že už v minulosti niekomu odrezal hlavu a bol za to v base, na čo mu C. D. v obave z vyhrážok dal 1.000,- Sk,

v bode 2)

dňa 28.4.2006 v čase okolo 21.00 hod. v herni VIX na ul. Palárikovej v Čadci, okres Čadca, sa stretol s C. D., ktorý od neho pýtal späť svoje peniaze, na čo reagoval tak, že C. D. povedal, aby išiel von, že ho dobije, vyhrážal sa mu bitkou a napokon prišiel za ním do priestorov toaliet, kde sa C. D. vyhrážal, že ho zabije, pričom mu dával päste k tvári,

v bode 3)

dňa 15.5.2006 v čase okolo 16.00 hod. na ulici Malej pri obchodnom dome Terno v Čadci, okres Čadca spoločne s ďalšou nezistenou osobou oslovil E. F., nar. XX.X.XXXX, ktorého požiadal, aby s nimi išiel do parku na Matičnom námestí pri Dome kultúry v Čadci, následne sa spoločne presunuli do parku, kde pristúpil k E. F., od ktorého začal pýtať peniaze, kde mu však F. povedal, že mu žiadne peniaze nedlží a žiadne peniaze nemá, tak ho začal udierať päťami do tváre, pričom následkom úderov spadol E. F. na zem, kde ho A. B. opakovane kopal do chrbta a ďalšia osoba ho kopala do hrudníka, potom keď E. F. upadol do bezvedomia, tak mu z náprsného vrecka košele zobrali čiernu koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 4.000,- Sk, čím mu spôsobili škodu v uvedenej sume a zároveň svojím konaním spôsobili E. F. zranenia: pomliaždenie hlavy v oboch temenných oblastiach, otras mozgu a pomliaždenie hrudníka s troma podkožnými krvnými výronmi a pásovými plošnými odreninami v oblasti chrbta, ktoré si vyžadujú práceneschopnosť v trvaní 10-14 dní.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti ho súd odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému odsúdeniu právoplatným rozsudkom súdu sa odsúdený A. B. návrhom doručeným okresnému súdu dňa 5.6.2025 a doplneným podaním doručeným okresnému súdu dňa 9.7.2025 domáhal povolenia obnovy konania a to z viacerých dôvodov. Odsúdený na 12 rokov väzenia bol nezákonne, pre údajné zločiny lúpeže, ktorých sa nedopustil, je nevinný. Okresný súd podľa jeho názoru zneužil svoju právomoc a hrubým spôsobom porušoval jeho základné ľudské práva a slobody, ako aj zákon. Namietal porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného Európskym dohovorom v čl. 6 ods. 1, ods. 2 v spojení s Ústavou Slovenskej republiky v čl. 17 ods. 1, ako aj porušenie základných zásad Trestného poriadku v § 2 ods. 10, ods. 12. V rozpore so zákonom postupovali a konali aj orgány činné v trestnom konaní, dozorový prokurátor a Krajský súd v Žiline, ktorý zamietol jeho odvolanie a nezaoberal sa skutočnosťami a dôkazmi, na ktoré poukázala jeho obhajoba a ktorá preukázala jeho nevinu. Žiadal, aby súd v tomto konaní preskúmal celý trestný spis pod sp. zn. 2T/70/2006 a dôkladne sa zaoberal tým, ako nezákonne od samého začiatku jeho obvinenia konali orgány činné v trestnom konaní, prokurátor a súdy, ktorí porušovali jeho základné ľudské práva a slobody. Je na mieste, aby bol spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Odsúdený A. B. následne na verejnom zasadnutí konanom pred okresným súdom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania sumarizoval a doplnil dôvody obnovy konania tak, že obnovu konania žiada povoliť, lebo v spojení so skutočnosťami, ktoré sú už známe, bola zneužitá právomoc verejného činiteľa. V roku 2006 bol obvinený z dvoch lúpeží, ktorých sa nedopustil. Orgány činné v trestnom konaní a dozorujúci prokurátor tieto zločiny neobjasnili, neustále tam dochádzalo k porušovaniu § 2 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., no i napriek tomu bol v roku 2007 súdom uznaný za vinného. Krajský súd v Žiline toto rozhodnutie zrušil z dôvodu, že vec nebola objasnená. Neustále dochádzalo k hrubému porušovaniu zákona, šlo o nespravodlivý súdny proces, súd sa neriadil Ústavou SR, čl. 17 ods. 1 a čl. 46. Nebolo zákonným spôsobom preukázané, že by tieto zločiny spáchal, nebola dodržaná ani zásada in dubio pro reo. Súd po zrušení veci nevypočul svedkov, ktorých jeho obhajoba navrhovala. Obrátil sa aj na NS SR, ÚS SR, na MS SR, využíval všetky opravné prostriedky. V tejto veci bola obnova konania raz úspešná z dôvodu neústavnosti asperačnej zásady. Teraz obnovu konania žiada z dôvodu, že bola zneužitá právomoc verejného činiteľa, bol spáchaný trestný čin, išlo o hrubé porušenie ustanovení zákona, Ústavy SR zo strany orgánov činných v trestnom konaní, dozorujúceho prokurátora aj súdu, ktorý konanie viedol, orgány činné v trestnom konaní a súd si neplnili svoje povinnosti, krajský súd neustále zrušoval rozhodnutia okresného súdu, poukazoval na porušovanie zákona. Odvolacím súdom bol prepustený z väzby tiež z dôvodu, že boli porušené jeho práva, právo na spravodlivý súdny proces.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ustanovenie § 394 Tr. por. stanovuje formálne podmienky pre obnovovacie konanie – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Osobitne je potrebné zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa pri hodnotení vykonaných dôkazov mýlil, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

V týchto súvislostiach súd poukazuje na viaceré judikáty. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Po preskúmaní spisového materiálu okresný súd prijal záver, že odsúdeným neboli tvrdené také skutočnosti a predložené také dôkazy, ktoré by súdu neboli skôr známe a ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, či pomerom páchatel'a. Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, spochybňujúc spôsob, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Odsúdený svojím návrhom chcel ďalej dosiahnuť prehodnotenie rozsahu dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní s tým, aby boli vykonané aj ďalšie dôkazy, ktoré žiadal vykonať už v pôvodnom konaní, pričom dôkazným návrhom obhajoby v pôvodnom konaní vyhovené nebolo a o týchto bolo rozhodnuté procesne zodpovedajúcim spôsobom. Tak spôsob hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, ako aj rozsah vykonaného dokazovania boli pritom skúmané aj v odvolacom konaní, na podklade odvolania v tom čase obžalovaného A. B..

Pokiaľ odsúdený ďalej žiadal o povolenie obnovy konania z dôvodu porušenia základných ľudských práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v pôvodnom konaní, uvedené odsúdený namietal už v pôvodnom konaní a tieto jeho námietky boli podrobené prieskumu v pôvodnom konaní odvolacím súdom (a neskôr aj v rámci dovolacieho konania). Jedná sa o skutočnosti, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní

Z vyššie uvedených dôvodov potom okresný súd uzatvoril, že dôvody, na podklade ktorých odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania, nepredstavujú zákonom (vyššie citovaným zákonným ustanovením)

predpokladané dôvody povolenia obnovy konania, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. V tejto súvislosti je potrebné dať odsúdenému do pozornosti, že osoba podávajúca návrh na povolenie obnovy konania pre jeho úspešnosť musí v návrhu jednoznačne uviesť nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré sa týkajú skutku uvedeného v obžalobe (skutkových zistení). V danom prípade sa tak nestalo. Za nový dôkaz je pritom potrebné považovať taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní známy nebol, resp. ak aj v pôvodnom konaní prezentovaný bol, aktuálne je tento dôkaz už s novým (iným) obsahom (napr. zmenená výpoveď svedka).

Dôkazný návrh odsúdeného, ktorý bol v tomto konaní učinенý na verejnom zasadnutí dňa 11.9.2025, spočívajúci vo výsluchu svedkov – operatívcoch G. H. a C. A. a predložení knihy hlásení z hľadiska podmienok obnovy konania nemožno považovať za nový, ktorý by súdu nebol skôr známy. Tieto dôkazy navrhovala obhajoba vykonať už v pôvodnom konaní, čo vyplýva aj zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde Čadca zo dňa 27.6.2007. O tomto dôkaznom návrhu bolo rozhodnuté tak, že bol zamietnutý, nakoľko súd nepovažoval za potrebné v tomto smere doplniť dokazovanie, skutkový dej považoval za zistený dostatočne a správne.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zhlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne písomným podaním zo dňa 17.10.2025, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 17.10.2025:

Odsúdený nesúhlasí s napadnutým uznesením okresného súdu a považuje ho za nesprávne a nedôvodné. Naďalej trvá na povolení obnovy konania, nakoľko podľa odsúdeného súd nedostatočne zistil skutkový stav, čo viedlo k jeho odsúdeniu za skutok, ktorý nespáchal.

Za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. odsúdený považuje predovšetkým výsluch operatívcoch G. H. a C. A., ktorých odsúdený navrhoval vypočuť. Pokiaľ by títo svedkovia boli riadne vypočutí a bola by predložená kniha hlásení, z ich výpovede by vyplývali skutočnosti (súdu skôr neznáme), ktoré by mali podstatný vplyv a odôvodňovali by iné rozhodnutie súdu v danom konaní. Výsluchom uvedených svedkov by sa odstránili rozpory, ktoré vznikli v súvislosti so spáchaním skutkov, za ktoré bol odsúdený uznaný vinným a bola by jednoznačne preukázaná jeho nevina.

Odsúdený má za to, že v pôvodnom konaní nebolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu na preukázanie jeho viny, a teda súd rozhodol v rozpore so zásadou in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). Novými dôkazmi, ktoré by preukázali skutočnosti skôr neznáme, by súd dospel k záveru, že odsúdený sa v čase spáchania skutkov nachádzal na inom mieste, a preto nemohol tieto skutky spáchať. Odsúdený tiež žiada, aby jeho prednesy na verejnom zasadnutí dňa 11.9.2025 pred Okresným súdom Žilina boli považované za odôvodnenie jeho ústne podanej sťažnosti a aby sa s nimi krajský súd vysporiadal.

Na základe všetkých skutočností je odsúdený presvedčený o tom, že skutok, za ktorý bol odsúdený, nespáchal, nakoľko vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané, že skutky spáchal odsúdený. Odsúdený má za to, že na jeho strane došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto žiada súd, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a následne nech sám rozhodne vo veci tak, že obnovu konania povolí alebo vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odsúdený zhlásenú sťažnosť zdôvodnil aj sám písomným podaním zo dňa 14.10.2025, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 16.10.2025:

Namieta rozhodnutie okresného súdu. Opätovne boli porušené jeho ľudské práva a slobody zaručené čl. 17 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1, čl. 46 na spravodlivý súdny proces a na súdnu ochranu. Okresný súd a prokurátor sa nezaoberali a nevysporiadali s jeho dôvodmi na povolenie obnovy konania. Má za to, že prezentoval také dôvody, pre ktoré malo byť rozhodnuté o povolení obnovy konania. V rámci pôvodného konania pri rozhodovaní Okresným súdom Čadca v roku 2006 bola zneužitá právomoc verejného činiteľa a súd rozhodol nezákonne. Bol odsúdený, hoci bol nevinný, nevinný si vykonal 12 rokov väzenia, mal zničený rodinný život. Obhajoba pri obnove konania dávala tie isté dôvody, pričom sama obhajoba mala poukazovať na jeho dôvody, že boli porušené jeho základné ľudské práva a slobody a že bola zneužitá právomoc verejného činiteľa voči jeho osobe v rokoch 2006, 2007, 2008.

Žiada, aby sa krajský súd dôsledne zaoberal jeho dôvodmi pre povolenie obnovy konania a následne nech zruší rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania a okresnému súdu nech prikáže povoliť obnovu konania.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného A. B., vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. CA-2T/70/2006, zodpovedá stavu veci a zákonu. Rovnako tak odôvodnenie napadnutého uznesenia okresný súd učinil zodpovedajúcim spôsobom v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., podrobne, erudovane, správne, vyčerpávajúcim spôsobom reagujúc na dôvody, pre ktoré odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd, ako už bolo uvedené vyššie, sa stotožňuje s presvedčivým a správnym odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či

majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa náležite vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na sťažnostné námietky odsúdeného, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné:

Okresný súd v rámci odôvodnenia uznesenia na str. 1 a 2 správne a vyčerpávajúcim spôsobom postihol všetky dôvody, pre ktoré sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania. Odsúdený tieto dôvody uvádzal jednak v písomnom návrhu, vrátane jeho doplnenia, ako aj na verejnom zasadnutí konanom pred okresným súdom o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania (ktoré bolo konané aj za prítomnosti obhajkyne odsúdeného a ktorej bol poskytnutý adekvátny priestor na jej prednesy, rovnako ako aj odsúdenému). Odsúdený následne v písomne zdôvodnenej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, nové dôvody pre povolenie obnovy konania neuvádzal a v podstate opakuje dôvody, pre ktoré žiadal o povolenie obnovy konania pred okresným súdom (rovnako ani obhajkyňa odsúdeného ďalšie dôvody neuvádzala). Okresný súd o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval podľa zodpovedajúcich procesných ustanovení a na skúmanie podmienok pre povolenie obnovy konania aplikoval správne zákonné ustanovenie, ktoré zároveň správne a podrobne vyložil na strane 5 až 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Okresný súd potom v konečnom dôsledku správne návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, nakoľko nezistil splnenie podmienok pre pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a to z dôvodov, na ktoré okresný súd správne poukazuje na str. 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia. V týchto smeroch pritom podstatu odôvodnenia uznesenia okresného súdu pripomína sám krajský súd v úvode odôvodnenia tohto svojho rozhodnutia. Podrobne sa zaoberajúc jednotlivými dôvodmi, pre ktoré odsúdený žiada o povolenie obnovy konania, zároveň oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu pôvodne Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/70/2006, vo vzťahu ku ktorému konaniu odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania a tiež zohľadniac sťažnostné námietky odsúdeného, ako aj jeho obhajkyne, aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený v rámci svojho návrhu na povolenie obnovy konania (vrátane jeho ústnych prednesov na verejnom zasadnutí pred okresným súdom) neuviedol žiadne také nové skutočnosti a dôkazy súdu neznáme v pôvodnom konaní, ktoré by boli zákonným dôvodom v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia pre povolenie obnovy konania. Z písomných podaní odsúdeného, ako aj jeho prednesov na verejnom zasadnutí pred okresným súdom, je zrejme, že odsúdený primárne nesúhlasí s rozhodnutím v pôvodnom konaní, ktorým bol uznaný vinným, toto považuje za nezákonné, nesprávne a naďalej trvá na tom, že trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený, nespáchal. Odsúdený teda svojím návrhom sleduje možnosť dosiahnuť nové prehodnotenie dôkazov z pôvodného konania v jeho prospech. Podľa jeho názoru navyše orgány činné v trestnom konaní vrátane prokurátora, ako aj súd v pôvodnom konaní porušovali jeho práva garantované mu Trestným poriadkom, Ústavnou SR a Dohovorom a zneužívali právomoc verejného činiteľa (odsúdený však uvedené žiadnym bližším spôsobom nekonkretizuje). Tiež nebolo vykonané dokazovanie v potrebnom rozsahu a nebolo vyhovené jeho dôkazným návrhom. Ako už bolo uvedené okresným súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia, ako aj vyššie krajským súdom, v tomto konaní o povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, teda v tomto konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať správnosť postupu a rozhodnutia v pôvodnom konaní. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa primárne obmedzuje na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca

prehliadol, resp. sa pri hodnotení vykonaných dôkazov mýlil, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Svoju nevinu, spôsob hodnotenia dôkazov, nevykonanie dôkazov v potrebnom rozsahu, nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní, zneužívanie právomoci verejného činiteľa, porušovanie práv pritom odsúdený namietal už v pôvodnom konaní, vrátane odvolacieho konania.

Okresný súd tiež postupoval správne, pokiaľ odmietol dôkazný návrh odsúdeného na výsluch svedkov - operatívcov G. H. a C. A. a predloženie knihy hlásení. Tieto dôkazy obhajoba navrhovala vykonať už v pôvodnom konaní, čo vyplýva aj zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde Čadca zo dňa 27.6.2007. O tomto dôkaznom návrhu bolo rozhodnuté tak, že bol zamietnutý, nakoľko súd nepovažoval za potrebné v tomto smere doplniť dokazovanie, skutkový stav považoval za zistený dostatočne a správne. Odsúdený pritom v tomto konaní o povolení obnovy konania neuvádza žiadne nové konkrétne skutočnosti, ktoré by z týchto dôkazov mali aktuálne vyplynúť a ktoré by buď samy o sebe alebo v spojení s dôkazmi už skôr vykonanými a skutočnosťami už skôr zistenými mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine odsúdeného.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania. Krajský súd preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol. Odsúdený v rámci svojej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Zároveň, pokiaľ odsúdený namieta obhajobu, v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že sám odsúdený aktívne využíval možnosť uvádzať dôvody pre povolenie obnovy konania či už v písomne podanom návrhu, ako aj na verejnom zasadnutí. Odsúdený tiež využil možnosť aj sám odôvodniť sťažnosť proti rozhodnutiu okresného súdu. Z obsahu spisu nevyplýva, že by si obhajoba nebola plnila svoje povinnosti zodpovedajúcim spôsobom.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.